



Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

378. Quænam excusent ab ista licentia petenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

tiam probet causam frustra agit ad fructus. Lott. n. 125. E contra iusta causa sine licentia non sufficit; quia daretur contemptus superioris, & sic illud bonum resultans ex iustitia causa remanet quasi absorptum à malo, resultante ex huiusmodi temeritate, & contemptu; atque ita ratio huius necessitatis licentiæ est radicata super bono obedientia. Lott. num. 126. juxta Gl. in c. inter quatuor. de cler. non resid. v. sine iusta causa.

Questio 377. Efformata semel iusta absentia ex concursu causa, & licentiæ, quamdiu duret eius effectus?

Respondeo: tamdiu, quamdiu durat causa, etiam Prælato, qui concessit licentiam, mortuo. Lott. n. 216. juxta Archid. in c. licet. canon. de elect. in 6to. Nec est in potestate Prælati eam revocare, nisi nova causa superveniat, vel delegatur falsitas causæ præsentis; vel finita fuerit causa v. g. cursus studiorum jam terminatus, ex assecutione gradûs doctoralis vel magistri. Lott. n. 217. & 218. citans Gemin. in c. cum ex eo. de elect. in 6. n. 9. Verùm circa hoc exemplum doctoratûs vide dicenda inferius.

Questio 378. Quenam excusent ab hac licentia petenda?

Respondeo primò: posse induci consuetudine, ut sine licentia Prælati ex causa rationabili, & vel maximè expressa in iure, posset quis abesse. Garc. nu. 91. citans Selvam & de Grassiis. Lott. n. 200. Et in specie id quoque tenere de curatis, quamvis enim residentia omnium curatorum, ut dictum, sit juris divini, ita ut curatus suas oves sine iusta causâ relinquere non possit, & consequenter id per consuetudinem immutari nequeat, quæ contra jus divinum nihil operatur: Verùm id in thesi seu generaliter intelligendum est; in specie autem seu hypothesi v. g. quòd hic & nunc, hic vel ille Pastor, Prælatus &c. iustam causam habens sine licentia Superioris ad breve tempus à sua Ecclesia, Monasterio &c. abesse non possit, nequaquam est juris divini, sed humani Pontificii, aliàs nec Episcopus, nec Pontifex illam licentiam concedere posset. Engels ad tit. de cler. non resid. n. 6.

2. Secundò: dum expressè aliter cautum est privilegio speciali. Garc. n. 93. cujus verba diligenter ponderanda. Lott. n. 200. idem docet nu. 98. indultario Apostolico de se absentando in individuo non esse opus licentia Episcopi.

3. Tertio: dum ingruit necessitas, quæ non patitur moram petendi veniam, in quo casu tamen servandum, quod dictum supra. Addit Lott. n. 215. si Episcopus sit absens à diocesi, & urgeat necessitas recedendi, non teneri aliquem pro licentia mittere ad Episcopum extra provinciam, neque eam petere à Capitulo, cum c. relatum. hunc honorem deferat Prælato, non Capitulo.

4. Quarto: censet idem Lott. num. 219. cessare hanc necessitatem petendi licentiam, si fiat provisio præsentis in Curia, & hic provisus in ea perseveret gratiâ studii, idque ex indulto Bonifacii VIII. quòd tamen num perferat ad curatos, non exprimit Lotterius.

5. Quintò: necessitati petendi & obtinendi licentiam ab Ordinario obnoxii non sunt docentes,

P. Leuwen. Fori Benef. Tom. I.

etiam gratis, si tamen sint ab ipsa Univeritate studii Generalis ad hoc constituti. Lott. nu. 201. ex Garc. p. 3. c. 2. num. 87. & 559. testante sic ad sui ipsius instantiam declaratum à S. Congreg. Verùm hoc intelligendum non est de curatis, ut constabit ex paulò post dicendis.

Questio 379. In particulari, quid ergo liceat, constitutumque sit quoad non residendum ratione doctioris, quæ causa refertur ad bonum religionis christiana seu Ecclesia?

Respondeo primò: ad doctiorum Theologiae publicam jus ipsum ad quantumcunque longum tempus permittit non residere, & in absentia percipere fructus. c. in fine. de magist. Azor cit. l. 7. q. 3. Garc. n. 54. Less. cit. c. 34. n. 163. Idem est de doctiorum juris can. Garc. n. 64. Navar. in man. c. 25. n. 121. Lott. n. 201. Azor. Less. ll. cit. Idem esse etiam de doctiorum cujuscunque facultatis honesta in Univeritatibus Salmant. Complut. & Vallisoler. ex speciali privilegio iis concessio ab Eugenio IV. testatur Garc. n. 66. Intelligendum autem hoc ipsum est, non solum de iis, qui conducti seu salariati, aut ratione stipendii, seu cathedræ, quam habent, sed etiam qui sponte ac voluntariè legunt Theologiam, & jus canon. modò legant cum licentia Univeritatis seu collegii DD. Trident. enim sess. 5. c. 1. solum requirit, ut in scholis publicè doceant Lott. n. 201. Garc. num. 60. ne tamen quilibet hoc titulo velit se à residentia subtrahere, requiritur dicta licentia Univeritatis, quæ eam concedere non debet, nisi iis, qui apti & utiles videntur ad docendum. Garc. n. 61. testans sic declaratum à S. Congreg. ad instantiam Univeritatis Complut. requiri tamen videtur, ut doceant in loco studiis Generalibus publicè deputato (quale studium Generale dicitur illud, quod est erectum & institutum per Papam, Regem, seu Principem, seu quod habet studium ex privilegio, aut consuetudine immemoriali. Garc. n. 56. citans Horatium Lucium de his qui gaudent privileg. scholar. ad finem istius tr. n. 23. Pacian. de probat. l. 2. c. 41. nu. 48. &c.) non secus ac in studentibus id requiritur, de quo tamen paulò post. & sic censuit sacra Congregat ad cit. sess. 5. c. 1. de docentibus jus canon. in publica Univeritate, gaudere illos privilegiis de percipiendis fructibus suarum præbendarum, in absentia, quamvis subdat idem dicendum de docentibus S. Scripturam in Cathedralibus & Collegiatis. Ac demum non requiri licentiam Ordinarii pro talibus docentibus, dictum est *quasi præcedente*. E contra requiritur ea quoad docentes Grammaticam, literas humaniores, & philosophiam ex c. relatum. & c. tua. de cler. non resid. nisi consuetudo in quibusdam locis aliud præscripserit, & quidem etiam ante Trid. Filiuc. tr. 41. c. 8. n. 23. Quin & hodie requiritur indultum Papæ cum licentia Ordinarii vi constit. Pii IV. Filiuc. *ibid.*

2. Respondeo secundò: si dicta privilegia à jure concessa docentibus habuere locum etiam in curatis, ut satis indicant Azor. Less. Filiuc. Garc. qui etiam n. 73. testatur pluribus exemplis, sic sapè servatum; perseverentque etiam modò respectu Canonicorum, aliorumque similium; quoad habentes tamen beneficia parochialia, aliàque curata modò stante decreto Trid. sess. 23. c. 1. non subsistunt, ut habent plures declarationes sacre Cong. ad c. 1. sess. 5. opus proinde erit indulto Papæ, &

M 2

licen-